

[Askjær Jørgensen.]

nemførelse af dette lovforslag, samtidig med at lovforslaget er alt for vidtgående og bureaukratisk. Bestående love på området er i forvejen alt for restriktive.

En enkelt lidt politisk betonet bemærkning skal jeg skyndsomst indskyde. Hvis man skal tro de eksperter, der har udtalt sig om vore råstoffer, så slipper grus og sten op om 15–20 år, netop det samme tidsrum, som vi ifølge visse socialdemokrater har til at afdrage de enorme gældsforpligtelser, Danmark i disse år pådrager sig rundt omkring i de internationale banker.

Det er en kold tid nu, har statsministeren citeret efter Gasolin. Jeg kan supplere med, at det måske også bliver koldt på den tid, hvor vi skal gøre denne tids forsømmelser gode igen og samtidig skal indføre, hvad vi skal bruge af råmaterialer til veje og byggeri, f. eks. knust granit fra Norge og Sverige.

For at ministeren ikke helt skal fortvivle, skal jeg meddele, at fremskridtspartiet betragter vor råstofsituation sagligt, og at vi absolut ikke er ligegyldige over for problemstillingerne i dette lovforslag. Jeg kan ikke love, at vi er positive, men jeg kan love, at vi vil gå sagligt ind i det fortsatte arbejde.

Aksel Pedersen (V):

Jeg skal gøre det meget kort og henvise til mit indlæg ved førstebehandlingen den 7. december 1976.

Derudover vil jeg blot lige føje til, at ved at se på lovforslaget senere er jeg kommet til det resultat, at det bliver en dyr kortlægning, vi kommer ind i her, og at vi løber en vis risiko for et bureaukrati omkring den, hvis ikke vi passer på.

Nogle af de indvendinger, jeg kunne gøre, vedrører stadig væk de mange bemyndigelser til ministeren. Jeg vil bede ministeren komme med et forslag, som tager en del af de bemyndigelser ud af lovforslaget. Det tror jeg vil hjælpe på lovforslagets gang gennem udvalget.

Jeg er også bekymret over de eneretsbevilgninger, der ligger, hvor der kan blive tale om statsdirigereri, selv om jeg ikke tror, det er hensigten med dem. Jeg kan godt se, at man ønsker ligesom at have hold på, hvordan man fjerner de ting, som er i vore sokkelfarvande.

Jeg tvivler også lidt på det skitserede personalekrav, det er noget, der hurtigt kan komme til at gribe om sig, når man skal planlægge.

Det har vi set i de andre planlægningsfaser, vi har kørt med.

Så kan jeg heller ikke undlade at bemærke, at i planlægningsfasen kan det godt virke noget sinkende og hæmmende, for så vidt man vil lade tilladelsen afhænge af, om man har en planlægning færdiggjort. Der kan jo komme situationer, hvor f. eks. trafikministeren skal spørge miljøministeren, om han må anlægge en vejstrækning. Jeg ved godt, at i svaret siges det, at det ikke er tilfældet, men det kan ikke være korrekt, for hvis der under en sådan vejstrækning findes forekomster, må det jo være rimeligt at få disse fjernet først. Her vil altså kunne komme situationer, hvor disse ting virker forsinkende.

Jeg skal dog give tilsagn om et velvilligt syn på sagen og håber, at vi kan få de værste bemyndigelser hevet ud. Det vil i det mindste hjælpe på venstres syn på planlægningen.

Grove (KF):

Ved førstebehandlingen gav det konservative folkeparti nogle bemærkninger til § 17 og § 18 om eneretsformen, den er vi ikke tilfredse med. Derudover kan vi sige, at vi gerne vil være med til at sikre vores råstofressourcer, og at vi gerne vil være med til at sikre, at erhvervslivet kan få lov at fungere under hensyntagen til miljø og forurening. Vi vil også gerne være med til, som der står i bemærkningerne, at sikre en let og enkel administration. Så langt er vi enige med miljøministeren. Men så kunne jeg have lyst til at spørge miljøministeren, om han også er sikker på, at dette lovforslag giver en let og enkel administration. Jeg tænker specielt på § 7, stk. 3, hvori der står, at forinden en ikke-erhvervsmæssig indvinding af grus og sand må påbegyndes, skal der gives besked til amtsrådet herom.

Hvis vi tager et eksempel i den forbindelse, så kan vi tænke os en landmand, der ønsker at tage et læs grus på sin egen jord til at køre ud på egen vej. Dette skal han anmelde til amtsrådet. Jeg kunne da tænke mig, at der vil blive udfærdiget et særligt skema, som han skal anmelde det på, og som han skal have fra amtsrådet. På det skema skal han angive, hvor mange meter han ønsker at bruge, hvor han ønsker at indvinde det på sin egen jord, og hvor han ønsker at køre det hen på sin egen jord. Jeg føler ikke, at det er en særlig let og enkel administration.

Vi kan gå videre i tankerækken, og lad os